

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 2928

гр. София, 26.05.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-4, в закрито заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Никола Чомпалов

като разглежда докладваното от Никола Чомпалов Търговско дело № 20221100900673 по описа за 2022 година

СГС е сезиран с искова молба от Б.В.С., с която е предявен срещу „С.Б. за А.Л.НА Х.З.“ ЕАД иск по чл.71 ТЗ отмяна на решение N РД -16-32/05.04.2022 г. на едноличния собственик на капитала.

Съдът е констатирал, че исковата молба е нередовна и с разпореждане от 18.04.2022 г. е дал указания на ищеца в едноседмичен срок от връчването

1. да представи документ за внесена по сметка на СГС държавна такса от 80 лв.;
2. да изложи фактически твърдения, от които произтича правният му интерес да иска отмяна на процесното решение и да посочи какви негови права и интереси са засегнати от това решение, както и да посочи в какво се изразяват благоприятните последици, които ще настъпят за ищеца при отмяна на решението.

С разпореждането от 18.04.2022 г. ищецът е предупреден за последиците при неизпълнение на указанията, но в определения от съда едноседмичен срок, започнал да тече от връчването на 03.05.2022 г., не е подадена молба за отстраняване нередовностите на исковата молба.

Според съда предявеният иск е процесуално недопустим, поради което исковата молба следва да се върне. Това е така, защото атакуваното с иска решение на едноличния собственик на капитала на ответното дружество по никакъв начин не рефлектира в правната сфера на ищеца. Ищецът не е акционер, респ. едноличен собственик на капитала на ответното дружество, поради което решението на органа по чл.219 ал.2 ТЗ на ответното дружество не поражда за ищеца никакви правни последици.

Съдебното решение за отмяна на решението на органа по чл.219 ал.2 ТЗ на ответното дружество, не би рефлектирало в правната сфера на ищеца, доколкото той не е страна по членствено отношение с дружеството.

Ищецът е трето лице по отношение на ответното дружество, защото не е негов едноличен

собственик, респ. акционер, поради което е недопустимо да се намесва във вътрешните отношения между ответното дружество и едноличния собственик на капитал. В подкрепа на извода за недопустимост на предявения от ищеца иск е **решение № 234 от 23.12.2016 г. по т.д. № 54/2016 г., Т. К., I Т. О. на ВКС**, в което е прието, че **управителят** на търговско дружество не е легитимиран да води искове за нищожност на решения на органи на дружеството; в подобен смисъл е и решение **№ 311 от 06.02.2019 г. по т.д. № 2742/2017 г., Т. К., II Т. О. на ВКС**.

Освен това – отмяната на решение на органи на търговско дружество може да бъде установена само с изрично предвидения в чл. 71 ТЗ иск, а друг иск, с който **трети лица** да търсят защита, не е предвиден в закона /**определение № 356 от 22.07.2016 г. по ч.т.д. № 1045/2016 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, определение № 15 от 05.01.2017 г. по ч.т.д. № 2336/2016 г., Т. К., II Т. О. на ВКС**/.

Следва да се отбележи, че ответното дружество не е АД и не формира Общо събрание на съдружниците като дружествен орган. Ищецът не твърди да е акционер в ответното дружество, но дори едноличният собственик на капитала на ЕАД не разполага с иск по чл.71 ТЗ за отмяна на решение, прието от него по реда на чл.219 ал.2 ТЗ /**определение № 410 от 24.06.2009 г. по ч.т.д. № 281/2009 г., Т. К., II Т. О. на ВКС**/

В т.4 от ТР N 1 от 06.12.2002 г. по тълк.д. № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС е прието, че „активно легитимиран по исковите с правно основание чл. 71 ТЗ и чл. 74 ТЗ е съдружник или акционер. В случая обаче искът е предявен от ищеца, който не е акционер в ответното дружество или негов едноличен собственик, а в мотивите на т.3 от цитираното ТР е прието, че „ако искът е предявен **от трето лице**, то това би му дало възможност за ревизия на решение на орган на дружеството, което е недопустимо. Освен недопустима, такава намеса е и неоправдана, тъй като за **третото лице решенията на органите на дружеството не са задължителни** и то може да се защити чрез оспорване на действията, произтичащи от тези решения без да е необходимо в отделен иск да установява тяхната незаконосъобразност“.

Като краен извод – ищецът не се намира в членствено правоотношение с ответното търговско дружество, поради което няма правен интерес да иска по съдебен ред отмяна на решение на негов орган, което поражда действие само в правната сфера на дружеството и на едноличния собственик на капитала, респ. на акционерите.

С оглед на изложеното съдът намира, че исковата молба следва да се върне.

Мотивиран съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА исковата молба на Б.В.С., с която е предявен срещу „С.Б. за А.Л.НА Х.З.“ ЕАД иск по чл.71 ТЗ отмяна на решение N РД -16-32/05.04.2022 г. на едноличния собственик на капитала.

Разпореждането може да се обжалва пред САС в едноседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски градски съд: _____